

## מסורת הש"ס

(א) לעיל ט. [טז.], (ב) [לקמן]  
עא. סוטה כ:], (ג) [לעיל  
יב:], (ד) [לקמן סח:],  
(ה) [בס"י הגי' חייא בר ר"ה  
וכ"ג רש"י], (ו) [לקמן סח:],  
(ז) [עירובין י. וט"ג:], (ח) לקמן  
סג:.

## הגהות הב"ח

(ח) רש"י ד"ה במחצא וכו'  
כרוס. נ"ב משנה דמחצות  
דף כו והוא מזור: (צ) ד"ה  
והא מדקתני וכו' דפרק  
קס"ד דהאי: (ג) תוס' ד"ה  
לא תריכא אלא לר"מ:

## מוסף רש"י

**במהבא. מחמת פחד**  
**ליסטין וזולשת** (לעיל טז.)  
**ובע"ז ט.) הרי זו טהורה.**  
**אם נדקה אחרי כן ומלאכה**  
**טהורה ולא אמר אורח צומט**  
**זא (טוטה כ:).**

ישבה לה ולא בדקה. אכל נשים קאי ולא לעיל מהדר: טמאה.  
לדורח בזמנו זא: במהבא. מחמת ליטטין או (א) כרכום: ימי הבז.  
ימי ספירו: ושומרם יום. כיון שנפתח מעיינה וראתה היום אע"ג  
זבחור י"א היא רחל לנחמד בזכות טמאה: גבל' לומר שאינה  
דרכה. בדקה. שחרית וערבית

ומשעברו יצריכה לזדוק כדאיתא ב"ק פ"א  
(לעיל דף י"א): והא מדקמיני סיפא  
ישבה. למשמע דיעבד מכלל כו'. והאי  
דפריך (ו) כן ד"ס דהאי ישבה אמוך  
י"א קאי: לומר נדה. ימיני שראויין  
לנדה כגון אמר י"א שבין נדה לנדה:  
בחוקת טהרה. שנסתלקו דמיה  
בנדותה וינאז: בימי נדה. לאחר  
שעברו י"א וראויים לנאז ימי נדה:  
בעינן בדיקה. לכתחלה אבל ישבה  
ולא בדקה דיעבד טהרה ואם הגיע  
וסמ הקבוע לה ולא בדקה ההיא  
ודאי טמאה: לא נזכרה. הא  
דקמיני טמאה טהרה אלא  
ל"מ בסוף פירק ראשון בגמרא: אמאי  
יוציא. תשמע כן י"א: דלמא אסיא  
לקולקולא בימי נדה. בימים הראויים  
לנדה אסורה לשמש שמה תקלקלו:  
רבה אמר. מתני דקמיני כל י"א  
בחוקת טהרה: לומר. שאם תראה  
שהם אינן מטמאה מעת לעת לפי  
שמוסקלין דמיה: הגדה. כלומר אשה  
שראה דם מטמאה מעת לעת בראיית  
מחלת נדומה: ופוסק ושומרים יום.

כלומר והרואה בתוך י"א בין שרואה ג' ימים דהויא זכא בין שרואה יום אחד דהויא שומרת יום מטמאה מעט לעת בראייה ראשונה: **היולדת**. שיא דם בפתיחת הקבר מטמאה מעט לעת ראשונה: **חייא בר רב הונא**. פ"י אלתמי' ממדר: **בתוך ימי וזכא**. כגון ראתה ג' פעמים מט"ו לט"ו אין זה וסת לענין דיה שעתה או לענין שאם לא בדקה תהיה טמאה דמט"ו לט"ו הוו ימי וזכה וכן כל הימים מששלמו ו' ימי נדות עד י"ח דשלמי ימי וזכה בזהי נדות: **לא שמעי**. ר' הא שמעא. דרב יוסף תלמידו דרב יהודה שהוא תלמיד של רב ושמואל וחלה רב יוסף ונעקר תלמודו וכשהיה שומע מימרא דרב ושמואל ואינו מזכר לאותה שמועה מתמיה ולא תלמידו של רב יהודה אינו ולא אמר לי שמועה זו ואחי תלמידו ומזכירו (מדרס דף תמ:). **אם אמתם גיהנון**. קודם חוליך: ה"ג ואהא **אמתם גיהנון**. על משנה זו אמרת לנו משמיה דאין אשה קובעת לה וסת בימי וזכה: **למודה**. רגילה: **יום ט"ו**. לקמן מפרש ליום ט"ו לטבילתה: **ושינסה**. לה וסת ליום כ' פעם אחת: **זה וזה אסורין**. אין צ"ל ט"ו שצבר שאסור שגרי כל היום הממיה שחא

תראה קדי"ל [למקמן סג:]: דחיבי אדם לפרש  
שהרי יום וסמה הוא ועדיין לא דילגתא א  
מ"כ' לכ' שהרי שינתה פעם אחת ליום  
ונאסר יום כ': לא שנו. לליום ט"ו  
לסוף ו' ימי נדה ורואה ליום ט"ו שהו  
נדה: מקצע לא קצעה. בתוך ימי ויצי  
מהו דניחוש לה. אם היתה רגילה ממ

"ישבה לה ולא בדקה  
 ולא בדקה טהורה ה'  
 בדקה הרי זו טמאה פ'  
 במחבא והגיע שעת  
 זו טהורה מפני ט' שחרר  
 י' אבל ימי חוב והזבה  
 הרי אלו בחזקת טומא  
 אמר רב יהודה לומר  
 והא מדקתני סיפא י'  
 דלכתחלה בעיא בדיקת  
 דיה"ק כל י"א בחזקת פ'  
 אבל בימי נדתה בע'  
 בדקה שגגה נאנסה ה'  
 רב חסדא אמר לא צי  
 אששה שאין לה וסח  
 בימי נדתה אבל בימי  
 קיימא א"ה אמאי א"ה  
 עולמית דלמא אתיא  
 מדקתני סיפא הגיע  
 מכלל דבאששה שיש  
 מחסרא והכי קתני נ  
 ושריא לבעלה ובימי  
 באששה שאין לה וסת  
 וצריכה בדיקה י' שב  
 נאנסה הזידה ולא בד  
 וסתה ולא בדקה ממ  
 רישא לאו ר"מ כולה  
 היתה במחבא והגיע  
 טמאה שר"מ אומר א  
 שעת וסתה ולא ב  
 מסלקת את הדמים ט'  
 מטמאה מעת לעת  
 והשומרת יום כנגד יום  
 מעת לעת תיובתא ט'  
 שמואל לומר שאינה  
 ימי זיבתה א"ה אמר ר'  
 שמעתיא א"ל אביי ז'  
 אמרת לן ט' היתה למוזו  
 (יום) ושינתה ליום כ'  
 שינתה פעמים ליום כ'  
 לן עלה אפרם רב יהו  
 אלא ט"ז לטבילתה ש  
 בימי נדתה קאי לה א  
 זיבתה קאי לא קבעה  
 לשמעתא קמיה רב יו  
 לא קבעה מיחש מהו ז'  
 אנן היתה למודה לה

ואשמו סמוך לוסתה ואין ל"י  
פעם אחת ואין וסת נעקר ב'  
וכן פעמים ליום כ' זה וזה  
וי וסת קבוע דליצני תלת  
יום כ"ב לראייתה דכבר של  
דתצני ג' זימני למיעקריה  
ו לט"ו דהיינו תוך ימי וזו

# בנות כותים פרק רביעי נדה

**פ** צריבא (א) ד"מ. ומועיל מה שהיא בחזקת טהרה שמומרת למשע כל זמן שלא גישה א"נ אינו חייב לגרסה עד שעברו י"א יום: והיולדת כו"ן משמאות מעת א"ע. אע"י דמעוברת דיה עמה היינו בשאר דם שרואה כשהיא מעוברת ולא בראיית דם לידה שרואה מחמת פמית

שגגה נאנסה הוידה  
יע שעת וסתה ולא  
י"מ אומר יאם היתה  
סתה ולא בדקה הרי  
ה מסלקת את הדמים  
שומרת יום כנגד יום  
גמ' למאי הלכתא  
שאינה צריכה בדיקה  
ובה ולא בדקה מכלל  
סיפא אתאן לימי נדה  
הרה ולא בעיא בדיקה  
א בדיקה ישבה ולא  
נדה ולא בדקה טהורה  
כא אלא לר"מ דאמר  
אסורה לשמש ה"מ  
ויזבתה בחזקת טהרה  
מאיר ויציא ולא יחזיר  
קלקולא בימי נדה הא  
שעת וסתה ולא בדקה  
ה וסת עסקינן חסורי  
י"א בחזקת טהרה  
נדה אסורה בד"א  
כל ישר לה וסת מותרת  
ולא בדקה שגגה  
ה טהורה הגיע שעת  
ההא מדסיפא ר"מ  
י"מ היא וה"ק אם לא  
שעת וסתה ולא בדקה  
היתה במחבא והגיע  
קה טהורה שחרדה  
כא אמר לומר שאינה  
ייתיבי ההנה והזבה  
היולדת כולן משמאות  
ההוא בר חייא אמר  
קובעת לה וסת בתוך  
ספ לא שמיע לי הא  
אמרת גיהלן ואהא

**מקבע** לא קבעה ע"י ראייה זו.  
של תוך ימי זיבה לא  
קבעה וסמכה שמטמין לעוקרו  
על ידי שלש פעמים כאלו קבעה  
וסת בימי נדה אכל מהו שחושב  
ע"י קביעות של ימי נדה לאסור  
פסע רביעי אפי' נא הוסת בימי  
זיבה והלא מיימי שפיר דחייסין:  
אלמלא

וַיִּחְשׁוּ לֵה אִישִׁתִּיק וְלֹא א"ל וְלֹא מִיִּדִי אִמְרָ רַב פֶּפֶא נְחוּז  
וְזֹת רֹוֹאָה לְיוֹם ט"ו וְשִׁנְתָּה לְיוֹם כ' זֶה זֹוֹה אִסּוּרִין  
כ' שְׂרָתָהּ בּוֹ שְׁהִי נִדָּה הִיא אֵלֶּה ה"ק כְּשִׁיחֹוֹר וַיִּגִּיעַ ט"ו אִסּוּרָה לְשִׁמֶשׁ  
זֹוֹת מִנ"פ וְכִשְׁיִגִּיעַ יוֹם כ' לֹרְאִיָּה שֶׁל כ' אִסּוּרָה לְשִׁמֶשׁ שִׁמָּה תִּקְבַּע וְסָת  
אִסּוּרִין יוֹם ט"ו וְיוֹם כ' הִבָּא אֶבֶל ג' פַּעֲמַיִם לְיוֹם כ' הוֹמֵר יוֹם ט"ו  
זִמְנִי לְמַעֲקָרֶיהָ: אֵלֶּה. שְׁהִיָּה רְגִילָה לְרֹאשׁוֹת יוֹם ט"ו לְטַבִּילָתָהּ  
יְמֵי זֶבַע לִסּוּף י"ח וְהִי ד' יְמֵיִם שְׁהִיגִיעוּ יְמֵיִם שְׂרָאִיָּה לְהִיטָה בְּהַם  
בְּחֻדָּה זִמְנָה הוּא דַּעֲקָר לֵה וְהִם יִשְׁבֵּה וְלֹא בְּדָקָה טְהוֹרָה: מִיָּשָׁה  
מִי צַעִיר לְמִיָּשָׁה וְלֹא תִשְׁמַשׁ לְיוֹם ט"ו קוֹדֶם לֹרְאִיָּה שִׁמָּה תִּרְאֶה:  
וְאִמְרָ

עין משפט  
נר מצוה

**סב** א מיי' פ"ח מהל' איסורי  
ציהא הלי"צ ופ"ג מהל'  
מטמאי משכב ומושב הלה  
סמג לאוין קיא טוש"ע יו"ד  
סימן (קלו סעי' ד) [קפט  
סעיף ד]:

**סג ב** (מ״י שס) סמג שס  
 טוש״ע שס ס״ קפד  
 סעיף ח:  
**סד ג ע״** צמ״י שס פ״ו הל'  
 כא כב:  
**סה ד מ״י** שס פ״ח הלכה  
 יא:

סו ה מיי פ"ג מהל' משכנ  
ומושג הל"ד:  
סו ו מיי פ"ח מהל' אסורי  
ביאה הל"ט סמג לאוין  
קיא טור יו"ד סימן קפט:  
סח ז מיי שם הל"ח סמג שם  
טוש"ע יו"ד סי' קפט  
סעי' ז וסעי' יד:

תום' הרא"ש

לא צריכת לר מאור כי  
 חסומה וכו'ן דצור'ן להוציא  
 וטובים דילכא איהו לקלקלא  
 וטובים דיהי נפקא מינה  
 דאדח' עבד בחוקת מטה  
 ויזיל דנפקא מינה דמותרת  
 לשמש כל זמן שלא גירשה.  
 אלא דא לאו חיוב לגרשה  
 שכיבד' איהו ים:  
 והחולות כלן מטאטות  
 מנע לעת. א"צ דרעוברת  
 שיה' שנתה חת' כי שא'ם  
 לפתחתה הקרב שא'ן אינן  
 כר' יום' דבני פסקה ב'  
 עונת איהו כגון שראתה  
 שפוט' אח' ולית ליה ידין  
 יום' שכיבד': לזכר  
 שאניהו קבועת עת' כחן  
 יום' יבחה ליה המות' ל' טה'  
 יום' חוקת מטה כה'  
 כלומר יום' בחוקת שאניה'  
 ויהי איהו מסולקת מדימים  
 הלכא דא' שראתה  
 ע' פעמים כחן יום' יבחה  
 מקרה בעלמא חת' ולא היה  
 בקבועות וכו'. מ'יחש מהו  
 דהתחלה ליה פירש' א'  
 הלכא למדור לראת' ט"ז  
 לט"ז חן' שתחשוש לפרוש  
 מבעל'ה ששיע'יז זמן וסתה  
 ופוש' חת' כ' פסא מהו  
 דארמינ' לא ידע' דשנתה  
 לכו' ח' הדיר חת' כ' יבחה  
 קיימא כחן יום' יבחה  
 וקנח' וכו' וחסא חת' וכו' יבחה  
 חת' ודשנתה ששיע'יז זמן וסתה  
 כחן יום' יבחה ליה  
 שקבע' חת' יום' יבחה ל' טה'  
 חוששת לוסת שקבעה כחן  
 יום' יבחה. ונחא וספי  
 לפרוש' חת' כי מקבע' אל  
 קבעה יום' יבחה מושח'  
 מהו שתחשוש כחן יום'  
 ויבחה לוסת שקבעה יום'  
 יום' יבחה יום' אסורין כי  
 לחי' לזכ' אל קבע' ל' וסת  
 חת' יום' יבחה משום  
 חת' מושח' מלכות דמי'. ח'  
 נמי צריכה לפרוש  
 ששיע'יז זמן וסת כחן יום'  
 יבחה: